

תת"ע (עכו) 6945-11-24 - אדהם מוחסן נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6945-11-24 - אדהם מוחסן נ' מדינת ישראל לשלום עכו

תת"ע (עכו) 6945-11-24

אדהם מוחסן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[25.12.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 11.12.2024 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 17.12.2024.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שענייני בטיחות, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טען כי לא זומן כדן ולא ידע אודות מועד הדיון; יחד עם זאת, עיון בתיק בית המשפט מעלה כי זימון לישיבה מיום 11.12.2024 חזר בציון "לא נדרש", עוד ביום 27.09.2024; אם לא די בכך, מונח בפניי אישור מסירה נוסף שנשלח לב"כ של המבקש כבר ביום 23.10.2024 וחזר אף הוא בציון "לא נדרש"; דבר המהווה אינדיקציה להמצאה כדן; בעניין זה ראה ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) כן ראה עפ"ת (מחוזי חיפה)

34799-04-22 אסד טבאש נ' מדינת ישראל; לאור האמור לא נהירה טענת ב"כ המבקש כי לא נשלחה אליה הזמנה לדיון באמצעות המייל, בשעה שכפי שציינתי לעיל, נשלחה גם לכתובה הזמנה לדיון וגם לכתובת המבקש - מי שלא דורש דבר דואר הנשלח לידי, אינו יכול להלין אחר כך על אי ידיעתו תוכנו. עוד אציין כי במסגרת גזר הדין אשר ניתן בהעדר הנאשם נרשם מפורשות כי קיים אישור מסירה, אולם ב"כ המבקש כלל לא התייחס לאישור זה.

באשר לטענת המבקש כי אילו ידע על מועד הדיון אזי היה מתייצב, אני רואה לנכון להפנות לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו.

המבקש העלה טענה כללית לפיה הוא כופר בביצוע העבירה אולם לא פירט כלל את כפירתו, ברע"פ סאלם נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא פירט כלל את כפירתו, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

גם הטענה כי אי קבלת הבקשה תביא לנזק עצום אינה מבססת את העילה של עיוות דין. די להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל.

לאור כל האמור, הבקשה נדחית ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).
המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.
ניתנה היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.